

ved Forslaget, at der er sagt, at der skal være et Theaterraad, der skal have en Virksomhed, uden at dog denne Virksomhed, med Undtagelse af et enkelt Punkt, næiere er bestemt.

Hvad følger nu deraf? At den Virksomhed, Theaterraadet skal have, væsentligst maa bestemmes ved selve Revisionen af Regulatorerne; men jeg anseer det for i høj Grad betænkeligt at sige til en Samling af Kunstnere, der skal skabe et slikt Raad: I skulle have nogen Indflydelse paa Theatrets Gang, navnlig ved at foreslaae, hvorledes dette Theaterraad skal være, og naar I have foreslaaet det, saa vil Theaterdirecteuren gjøre sin Indstilling, og Ministeren dernæst tage sin Beslutning, og forelægge Hans Majestæt den. Dette er forsikkert; det er ikke Andet, end at lokke Kunstnerne til at søge at skabe sig en stor administrativ Virksomhed, og at føre dem til Conflict med andre Autoriteter, uden at de dog paa nogen Maade ere sikre paa at faae deres Dnsse opfyldt i den Udstrækning, hvori de maae antages muligen at næie det. Det er altsaa een Mangel. Men dernæst har den hele Institution i mine Tanker endnu flere betydelige Mangler. Jeg kan meget vel begribe, at paa Steder, hvor Theatret til en vis Grad nærmest er en Entreprise, idet Skuespillerne selv som Entreprenører ere deelagtige deri, der kan stundom et Theaterraad tænkes at være hensigtsmæssigt; men i Almindelighed antager jeg, at ved et Theater, og navnlig ved et Theater, der betragtes som Statsanstalt, og bestyres af en kongelig udnævnt Directeur, under en Ministers Ansvar, der vil et Theaterraad af Kunstnere let frembringe en Opposition og en Rivning, som ellers ikke vil fremkomme i saadan Styrke. Al den Nytte, et Theaterraad kan gjøre, kan ligesaa godt fremfalde derved, at vedkommende Ministerium ad administrativt Veie om denne eller hiin almindelige Sag forlanger, at Theaterdirecteuren skal høre de eller de Kunstnere, eller saa og saamange Kunstnere, eller paalægger ham om denne eller hiin Sag at lade Theatrets Medlemmer udvælge et vist Antal til at træde sammen og afgive deres Erklæring. Derved vil det samme uden Ulempe opnaaes. Fremdeles troer jeg, at ved nærmere Overveielse ville idetmindste flere

være enige med mig i, at Sammensætningen af et saadant stadigt Theaterraad ogsaa er forbunden med visse Bænkfeligheder, navnlig derved, at Theatrets Kunstnere bestaae af Medlemmer af begge Kjøen, og at der er Medlemmer af det andet Kjøen, hvilke, som Kunstnere betragtede, have en fuldkommen ligesaa stor Berettigelse og ligesaa stor Indsigt som de mandlige Kunstnere; men jeg troer, at det i Almindelighed maa indrømmes at være lidet hensigtsmæssigt at danne et saadant af Mænd og Kvinder combineret Raad, til at overveie i alle Slags Anliggender og derover afgive Erklæring. Jeg kan ikke gaae videre ind paa Sagen i det Enkelte, fordi der, som sagt, ikke foreligger bestemte Antydninger, hverken af, med hvilke Anliggender man vil, at dette Theaterraad stadigen skal beskæftige sig, eller af, hvilken Grad af Indflydelse der skal tillægges det, men jeg vil dog — og det var dertil, jeg før udbad mig den ærede Formands Tilladelse — henlede Opmærksomheden paa, at den eneste, udtrykkelige i Loven dette Theaterraad anviste, Virksomhed er af en, som det synes mig, meget betænkelig Art. Det synes mig nemlig, at den Virksomhed, som man mindst skulde tillægge et Theaterraad, er at afgive sin Stemme, ikke over det Spørgsmaal, om den Person, der melder sig, skal antages til foreløbig at betræde Bræderne, men over det Spørgsmaal, om den eller den Person, der i 3 Aar har spillet mellem de øvrige Skuespillere, nu skal have kongelig Ansættelse (Hør!). Jeg troer, at herom skal man aldeles ikke lade Skuespillerne komme til paa denne Maade at afgive en Erklæring, og jeg troer, at Kunstnerne, naar de overveie Sagen, selv ville ønske sig fritagne derfor. Det er en falsk Stilling at lade et afluttet Personale afgive et Votum, om en Aspirant skal optages imellem dem, især naar dette Personale i den, der optages, nødvendigvis, jo dygtigere han er, maa see en Concurrent baade til Fordeel og Ure. Man kan vel indrømme et vist Collegium, s. Ex. af 16 Dommere eller 16 Docenter at votere om, hvem der, i Tilfælde af Vacance, skal være den Sextende, thi, om den, der saaledes optages iblandt dem, end maaskee undertiden kan concurrere med dem i Ure og Ind-